

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **RNDr. P. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. 1747/DS/2018,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. 1747/DS/2018, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odbor správních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 8. 11. 2017, č. j. MgMT-SČ 038308/PŘ/1240/2017/Ku, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 25. 11. 2016 v 21.20 hodin v Teplicích v ulici Masarykova před Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

domem č. p. „X“ (silnice I/13, na 98,46 km) při jízdě ve směru na Ústí nad Labem při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Volkswagen Passat registrační značky „X“ nedbal zvýšené opatrnosti a neumožnil chodci Z. K. přejít přes přechod pro chodce z jeho pravé strany a narazil do něj, čímž jej zranil. Přítomnost alkoholu v krvi žalobce nebyla zjištěna, přičemž chodci byla dechovou zkouškou naměřena hodnota 1,13 promile alkoholu. Žalobce svým jednáním porušil povinnost řidiče dle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Současně žalobce navrhoval, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě obecně namítal, že žalovaný je podjatý a nerozhodoval nestranně. Obecně konstatoval, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, nesprávně věc posoudily, překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou a ustálenou rozhodovací praxí.
3. Sdělil, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož není zřejmé, jakými podklady se správní orgány při svém rozhodování řídily, neboť jejich skutkové závěry jsou převážně spekulativní.

Vyjádření žalovaného

4. Ve svém vyjádření žalovaný nejprve uvedl ustanovení § 3, § 2, § 50 odst. 3 a 4 a § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kterými se řídí otázky dokazování v rámci správního řízení, rovněž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15. Dále konstatoval, že žalobce svou námitku podjatosti nikterak nespecifikoval, přičemž podjatost nelze spatřovat v řízení s negativním výsledkem pro žalobce. Podotkl, že při zjišťování skutkového stavu bylo vycházeno z obsahu správního spisu a výpovědi svědků a žalobce, přičemž oprávněné úřední osoby nemají jakékoliv osobní vazby na svědky či žalobce. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu odkázal žalovaný na odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí, v nichž je uvedeno, z jakých provedených důkazů správní orgány vycházely. Rovněž je z odůvodnění napadeného rozhodnutí patrné, proč nebyl proveden žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem, za účelem posouzení viditelnosti chodce z pozice žalobce – řidiče vozidla. Podotkl, že mu nebyly známy žádné skutečnosti, které by vyvolávaly důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud zdůrazňuje, že správní soudnictví poskytuje ochranu subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených zejména s. ř. s. V případě ochrany před nezákonným rozhodnutím je na žalobci, aby v zákonné lhůtě soustředil důvody, v jejichž mezích má být rozhodnutí soudem zkoumáno. Soudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná. V žalobě musí být vymezeny žalobní body, které jsou podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. náležitostí žaloby a musí z nich být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky za nezákonné nebo nicotné. Uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným - nicméně srozumitelným a jednoznačným - vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat. Určující pro rozsah soudního přezkumu je tedy, až na výjimky, řádná žaloba. V jejích mezích soud zkoumá napadené rozhodnutí, a pokud namítanou nezákonnost či vady řízení zjistí, zruší napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, dostupné na www.nssoud.cz).
9. V daném případě se tak soud nemohl zabývat obecnými tvrzeními žalobce o podjatosti a nestrannosti žalovaného, o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, o nesprávném právním posouzení věci, o překročení mezí správního uvážení a o vydání napadeného rozhodnutí v rozporu s právní úpravou a ustálenou rozhodovací praxí, pro jejich nekonkrétnost, neboť z nich nebyly patrné skutkové a právní důvody, pro které žalobce dané námitky považoval za důvodné. Jediným dostatečně konkretizovaným žalobním bodem, který je předmětem přezkumu v dané věci, tak je žalobcem tvrzená nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jelikož dle tvrzení žalobce nejsou známy podklady, z nichž správní orgány při svém rozhodování vycházely a jejich skutkové závěry jsou převážně spekulativní.
10. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75 (dostupný na www.nssoud.cz), jehož závěry se týkají výslovně soudních rozhodnutí, avšak lze je přiměřeně vztáhnout i na rozhodnutí správních orgánů, nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění napadeného rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T
(K.ř.č. 1 - rozsudek)

považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny.

11. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Podkladem pro napadené rozhodnutí byl především obsah přestupkového spisu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Teplice, dopravní inspektorát, jehož součástí bylo zejm. oznámení o přestupku žalobce, úřední záznamy o podání vysvětlení žalobce, poškozeného (pan Z. K.) a řidiče druhého vozidla (pan L. Š.), protokol o nehodě v silničním provozu, schéma přestupkového děje, fotodokumentace z místa přestupku, lékařské zprávy poškozeného a záznam o dechové zkoušce poškozeného. Dalšími podklady byly magistrátem pořázené protokoly o výpovědích žalobce, poškozeného a řidiče druhého vozidla.
12. Z výše uvedeného demonstrativního výčtu podkladů, ze kterých při svém rozhodování vycházel magistrát i žalovaný, je patrné, že prvostupňové i napadené rozhodnutí vycházelo z dostatečného množství podkladů obsažených ve správním spise, přičemž v odůvodněních daných rozhodnutí je specifikováno, jaké skutečnosti příslušné listiny prokazují. Soud konstatuje, že prvostupňové rozhodnutí a napadené rozhodnutí, tvoří jeden celek a jako takový je soud shledal přezkoumatelným a řádně odůvodněným v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Soud zdůrazňuje, že případné dílčí nedostatky odůvodnění nemohou zakládat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, podstatné je, zda správní orgán postavil své rozhodnutí na dostatečně zjištěném skutkovém stavu, který měl podložený obsahem správního spisu, vyložil, na základě jakých podkladů ke skutkovým závěrům dospěl, jak podklady pro rozhodnutí hodnotil a jak věc právně posoudil.
13. Závěrem soudu nezbyvá než konstatovat, že věcnou správností napadeného rozhodnutí se soud nezabýval s ohledem na shora popsanou absenci dostatečně konkrétních žalobních bodů.
14. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.
15. Současně s tím v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. listopadu 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce